

Buxusmot zit nu in heel Nederland

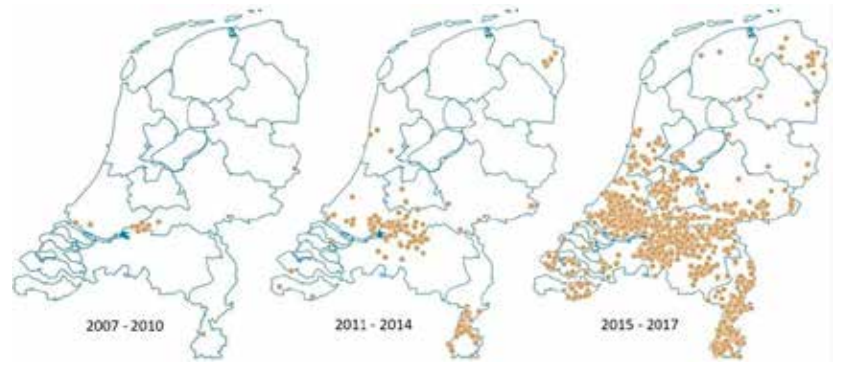
De buxus is de ideale plant voor lage heggen, bijvoorbeeld als afscheiding langs paden of wegen, en ook zeer geschikt voor vormsnoei. De buxus is een langzaam groeiende plant, die goed tegen schaduw kan, groen blijft in de winter en op de meeste bodemtypen prima overleeft. Hij kan wel vijf meter hoog worden, als je hem de vrije loop laat. Maar hij kan echter slecht tegen te natte omstandigheden en erg veel wind is ook niet ideaal. Sinds een paar jaar worden veel buxusplanten bovendien aangetast door de rupsen van de buxusmot.

De buxusmot. Foto Fred Eerenberg.

De buxusmot (*Cydalima perspectalis*) komt oorspronkelijk uit Azië (Japan, Zuid-Korea, China). Vermoedelijk is deze nachtvlinder in 2007 in Duitsland geïntroduceerd via import van buxusplanten uit Azië. In dat jaar werd hij ook voor het eerst in Nederland gesignaleerd. De eerste jaren was hij alleen in het westelijk rivierengebied aanwezig, maar inmiddels is hij over heel Nederland verspreid. De rups staat bekend om zijn vraatzucht. Opvallende symptomen van aangetaste buxusplanten zijn de dode en aan elkaar gesponnen blaadjes en 'bladskeletten'. Er blijft niets van de struik over. In 2017 zijn dan ook al veel buxusstruikjes geëindigd in de groencontainer. De natuurlijke balans is dus ver te zoeken.

Er zijn nog geen echte natuurlijke vijanden van de buxusmot, al begint dat wel te komen. Gebrek aan evenwicht zorgt ervoor dat iets een plaag kan worden. We spreken dan ook wel van een 'invasieve exoot'. De rupsen worden zo talrijk, dat de buxus het vaak niet redt. We horen wel van mensen dat als ze de aangetaste buxus snoeien hij gewoon opnieuw uitloopt. Probleem: de buxus is verzwakt en overleeft dan de volgende 'rupsenaanval' vaak niet meer. Maar dit probleem is ook deel van de oplossing: doordat de rupsen zo talrijk zijn dat hun eigen voedselplanten doden, gaan ze zelf ook dood door gebrek aan voedsel. Dat leidt weer tot minder rupsen, waardoor de overblijvende planten beter kunnen overleven.

Verspreiding buxusmot in Nederland.

Gelukkig hebben veelsoortige predatoren de rupsen van de buxusmot inmiddels voorzichtig ontdekt als voedselbron. Er komen steeds meer meldingen van natuurliefhebbers dat kauwen, eksters, mussen en mezen in de gaten hebben dat er zo langzamerhand een lopend buffet voor ze is ontstaan. In tuinen zie je nu vaak vogels op de lage struiken zitten om van de rupsen te genieten. De dichtheid van rupsen neemt daardoor wat af. De heg wordt minder heftig aangetast. Ook onze vrienden de sluipwespen gaan daarbij een

steeds belangrijkere rol spelen. Deze wespen parasiteren op de rupsen en reguleren zo de aantallen. Daarom is het ook zo belangrijk, dat je nooit met gif aan de gang gaat, want dan dood je deze sluipwespen ook en verderger je juist het probleem.

Nu maar hopen dat de vogels massaal op onze buxusstruiken gaan zitten om van de rupsen te smullen. Er is nog hoop voor de buxus!

De rupsen zijn veelvraten. Foto Fred Eerenberg.